

Før jordpåkastelsen

Så ta da mine hender
og før meg frem
inntil jeg salig ender
i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene,
nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene,
jeg følger med.

Etter jordpåkastelsen

Selv om jeg ei fornemmer
din sterke hånd,
min salighet dog fremmer
din gode Ånd.
Så ta da mine hender
og før meg frem
inntil jeg salig ender
i himlens hjem.

*En varm takk til deg som var sammen med oss i dag.
Velkommen til minnesamvær i Senjabopen ungdomsbuss.
Familien*

Forrettende: Jan-Ole Berntsen
Organist: Eirik Vildgren
Solist: Geir Tony Vildgren
Kirketjener: Martin Reiertsen

SANDBAKK
BEGRAVELSEHJELP

www.sandbeg.no
Tlf. 778 40499

© inmemory.no

Tor Andreas Nilsen

* 4.9.1994 + 25.2.2024

*Berg kirke
Torsdag 14. mars 2024*

Åpningssalme

Du som styre straum og vind utom øy og odda,
styr du strauman i mitt sinn, så eg rette kursen finn
gjønna natt og skodda.

Peik ut leia på mitt draft når det bryt om grunnan.
Lån meg fliken av di kraft, hold di hand om skaut og skaft
så eg berges unna.

Du som ser mi veike tru, veit kor tidt eg tvile,
gje meg svaret på om du e den hjelpar som kan snu
angst og ank til kvile.

Still så stormen om min stamn, du som veit mitt beste.
Los meg mellom fallan fram til eg i di trygge hamn
finn mitt ankerfeste.

Før talen

Blott en dag, ett ögonblick i sänder,
vilken tröst vad än som kommer på!
Allt ju vilar i min Faders händer,
skulle jag, som barn, väl ängslas då?
Han som bär för mig en faders hjärta,
giver ju åt varje nyfödd dag
dess beskärda del av fröjd och smärta,
möda, vila och behag.

Själv han är mig alla dagar nära,
för var särskild tid med särskild nåd.
Varje dags bekymmer vill han bära,
han som heter både Kraft och Råd.
Att sin dyra egendom bevara,
denna omsorg har han lagt på sig.
Som din dag, så skall din kraft och vara,
detta löfte gav han mig.

Hjälp mig då att vila tryggt och stilla
blott vid dina löften, Herre kär,
ej min tro och ej den tröst förspilla,
som i ordet mig förvarad är.
Hjälp mig, Herre, att vad helst mig händer,
taga ur din trogna fadershand
blott en dag, ett ögonblick i sänder,
tills jag nått det goda land.

Etter talen

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!